

Rendelkező rész

1) Az Olasz Köztársaság – mivel nem fogadta el azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy megfeleljen a munkavállalók tájékoztatása és a velük folytatott konzultáció általános keretének létrehozásáról szóló, 2002. március 11-i 2002/14/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek – nem teljesítette az ezen irányelvből eredő kötelezettségeit.

2) A Bíróság kötelezi az Olasz Köztársaságot a költségek viselésére.

(¹) HL C 224., 2006.9.16.

A Bíróság (hatodik tanács) 2007. február 8-i végzése – Landtag Schleswig-Holstein kontra az Európai Közösségek Bizottsága

(C-406/06. sz. ügy) (¹)

(Megsemmisítés iránti kereset – A Bíróság hatáskörének nyilvánvaló hiánya – Visszaütalás az Elsőfokú Bírósághoz)

(2007/C 95/25)

Az eljárás nyelve: német

Felek

Felperes: Landtag Schleswig-Holstein (képviselők: S. Laskowski és J. Caspar meghatalmazottak)

Alperes: az Európai Közösségek Bizottsága

Tárgy

A 2006. március 10-i és a 2006. június 23-i bizottsági határozatok megsemmisítése, amelyekben a Bizottság megtagadta a felperes hozzáférését a 2005. március 22-i SEC(2005) 420 dokumentumhoz, amely a jelenleg a Tanácsban tárgyalt, a bűnözés és a bűncselekmények – ideértve a terrorizmust is – megelőzése, nyomozása, felderítése és üldözése céljából a nyilvánosan elérhető elektronikus hírközlési szolgáltatások nyújtásával kapcsolatban feldolgozott és tárolt adatok, illetve a nyilvános hírközlési hálózatokon továbbított adatok megőrzéséről szóló kerethatározat-tervezetre (tanácsi dok. 8958/04 CRIMORG 36 TELECOM 82) vonatkozó jogi elemzést tartalmaz

Rendelkező rész

1) A Bíróság a C-406/06. sz., Landtag Schleswig-Holstein kontra Bizottság ügyet visszaütálja az Elsőfokú Bírósághoz.

2) A Bíróság a költségekről jelenleg nem határoz.

(¹) HL C 294., 2006.12.2.

Az Elsőfokú Bíróság (második tanács) T-494/04. sz., Neirinck kontra Bizottság ügyben 2006. november 14-én hozott ítélete ellen Wineke Neirinck által 2007. január 22-én benyújtott fellebbezés

(C-17/07. P. sz. ügy)

(2007/C 95/26)

Az eljárás nyelve: francia

Felek

Fellebbező: Wineke Neirinck (képviselők: G. Vandersanden és L. Levi ügyvédek)

A másik fél az eljárásban: az Európai Közösségek Bizottsága (képviselők: J. Currall és D. Martin meghatalmazottak)

A fellebbező kérelmei:

- A Bíróság helyezze hatályaon kívül az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságának a T-494/04. sz. ügyben 2006. november 14-én hozott ítéletét;
- következképpen adjon helyt a fellebbező által az elsőfokú eljárásban előadott kérelmeinek, így
  - semmisítse meg azt a határozatot, amelyről a fellebbező az OIB (brüsszeli Infrastruktúra és Logisztikai Hivatal – az ingatlan-politika végrehajtása) 1. egységének 2004. március 4-i megbeszélésén szerzett tudomást, és amely kimondta, hogy az OIB ingatlan-politikai részlegének jogási posztjára az arra jelentkező fellebbező helyett egy másik jelöltet választottak ki (a határozat értelmében kiegészítő alkalmazotként D. S.-t vették fel, és a fellebbezőt nem vették fel mint kiegészítő alkalmazottat);
  - semmisítse meg a fellebbező jelentkezésének elutasításáról tájékoztató 2004. március 9-i határozatot;
  - semmisítse meg az ezt követő 2004. április 27-i határozatot, amely arról tájékoztatja a fellebbezőt, hogy a szerződéses alkalmazottak szóbeli felvételi vizsgáján nem felelt meg, és az ugyanazon a napon hozott, D. S. felvételéről szóló határozatot;

- mindenestre ítéljen meg a fellebbezőnek átmenetileg méltányosan 30 000 euró összegben meghatározott vagyoni és nem vagyoni kártérítést;
- az alperest kötelezze az elsőfokú és a fellebbezési eljárás költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Fellebbezésének alátámasztására a fellebbező hat jogalapot ad elő.

Első jogalapjában a fellebbező előadja, hogy az Elsőfokú Bíróság a megsemmisítés iránti kérelme első részének elfogadhatatlanná nyilvánításával megsértette az EK 236. cikkben, valamint a tisztviselői személyzeti szabályzat 90. és 91. cikkén alapuló keresetek elfogadhatósági feltételeit, valamint különösen az eljáráshoz fűződő érdeket. D. S. 2004. május 1-je előtti kiegészítő alkalmazottként való felvétele ugyanis a fellebbező szerint azzal a következménnyel járt, hogy egyrészt növelte a fellebbező által betöltött állásra felveendő szerződéses alkalmazottak felvételi eljárásában résztvevő jelöltek számát, másrészt pedig ellehetetlenítette, hogy a fellebbező ideiglenes alkalmazotti szerződést kaphasson, ami nyilvánvalóan jelzi a fellebbezőnek e határozat megsemmisítéséhez fűződő érdekét.

Második jogalapjában a fellebbező előadja, hogy az Elsőfokú Bíróság nem teljesítette indokolási kötelezettségét, amikor kimondta, hogy a 2004. április 27-i határozatban foglalt elemek az indokolás kezdetének tekinthetők, és az eljárás során előadott további részletek ellentételezték az indokolás kezdeti hiányosságát. Egyrészt ugyanis a 2004. április 27-i határozat nem tartalmazott semmilyen indokolást a fellebbező konkrét helyzetére nézve, és semmilyen konkrét körülményre vagy a fellebbező által egyetlen olyan ismert tényre sem hivatkozott, amely alapján megérthette volna az említett határozat hatályát. Másrészt az indokolás említett hiányát az illetékes hatóság által a kereset benyújtását követően adott magyarázat sem pótolhatja anélkül, hogy ne sértené a védelemhez való jogot és a feleknek a közösségi bíróság előtti egyenlőségét.

Harmadik jogalapjában a fellebbező előadja, hogy az Elsőfokú Bíróság elferdítette a bizonyítékokat, amikor a megtámadott ítélet 105. pontjában kimondta, hogy a felvételi eljárás nem a jelentkezők érdemeinek összehasonlító vizsgálatán alapul. E megállapításnak valójában ellentmondanak mind az alperes írásbeli beadványai, mind a megtámadott ítélet egyéb részei, amelyekben az Elsőfokú Bíróság saját maga hivatkozik kifejezetten ugyanezen felvételi eljárásra vonatkozóan a jelentkezők érdemeinek összehasonlító vizsgálatára.

Negyedik jogalapjában a fellebbező előadja, hogy az Elsőfokú Bíróság szintén elferdítette a bizonyítékokat, és figyelmen kívül hagyta az eljárással való visszaélés fogalmát, amikor kimondta, hogy a fellebbező által előadottak alapján nem állapítható meg az eljárással való visszaélés vagy a szolgálati érdek megsértése. A fellebbező által előadott tényezők összessége azonban éppen ellenkezőleg az eljárással való visszaélésre utaló megannyi egybehangzó és releváns bizonyítéknak minősül, mivel még ha az alperes két eltérő eljárást folytatott is le, az általa betölteni kívánt feladatkörök megegyeztek, ami az alperes azon szándékát tükrözte, hogy D. S.-nek kedvezve őt válassza ki a fellebbező feladatkörének 2004. április 30-tól történő betöltésére.

Ötödik jogalapjában a fellebbező előadja, hogy az Elsőfokú Bíróság figyelmen kívül hagyta a szolgálati érdek és a nyilvánvaló értékelési hiba fogalmát, amikor kimondta, hogy a szerződéses alkalmazottak felvételi eljárását nem sértették meg, és következésképpen megtagadta a fellebbező szóbeli vizsgájáról a felvételi bizottság által kialakított álláspont felülvizsgálatát.

Hatodik jogalapjában a fellebbező előadja, hogy az Elsőfokú Bíróság megsértette a gondoskodási kötelezettség és a gondos ügyintézés elvét.

A Dioikitiko Efteio Athinon által 2007. február 5-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Motosikletistiki Omospondia Ellados (MOTOE) kontra Görög Köztársaság

(C-49/07. sz. ügy)

(2007/C 95/27)

Az eljárás nyelve: görög

A kérdést előterjesztő bíróság

Dioikitiko Efteio Athinon.

Az alapeljárás felei

Felperes: Motosikletistiki Omospondia Ellados (MOTOE).

Alperes: Görög Köztársaság.